

Sygn. akt II K 502/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy w W. w II Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący - S.S.R Ewa Muzyka

Protokolant - Agnieszka Lewek

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w W. – Michała Długosza

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2014r., 28 października 2014r. oraz 4 listopada 2014r. w W. sprawy

M. B.

ur. (...) w W.

syna Z. i A. z domu F.

oskarżonego o to, że:

I w dniu 26.01.2014r. w W. woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki a (...) o nr rej. (...) A w stanie nietrzeźwości, gdzie wynik I badania wyniósł 0,73 mg/l, a wynik II badania wyniósł 0,71 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem sądu Rejonowego w W. sygn. akt (...) za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości,

tj. o czyn z art. 178a§4 kk

II w dniu 26.01.2014r. w W. woj. (...) poprzez szarpanie za włosy, bicie pięściami po całym ciele, kopanie po całym ciele M. M. spowodował u niej obrażenia w postaci powierzchownego urazu powłok głowy, czym naruszył czynności narządów ciała na czas powyżej dni siedmiu,

tj. o czyn z art. 157§1 kk

I. M. B. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a§4 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

II. M. B. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 157§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności

III. na podstawie art. 85 k.k. i 86§1 k.k. łączy oskarżonemu jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt I i II dyspozycji wyroku i orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec M. B. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;

V. na podstawie art. 49§2 kk orzeka świadczenie pieniężne w wysokości 300 (trzystu) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VI. na podstawie art. 63§1 kk zalicza na poczet orzeczonej wobec oskarżonego M. B. kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 26 stycznia 2014r. do dnia 27 stycznia 2014r. ;

VII. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w sprawie w kwocie 160 złotych i wymierza mu opłatę w wysokości 400 złotych.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. B. pozostaje w nieformalnym związku z M. M.. W nocy z 25 stycznia 2014 r. na 26 stycznia 2014 r. para bawiła się w klubie (...) w W., gdzie zarówno M. B., jak i M. M. spożywali alkohol. Doszło do kłótni, w wyniku której pokrzywdzona chciała wrócić do siebie do domu na ulicę (...) w W., a nie spać w mieszkaniu oskarżonego tj. przy ul. (...) w W.. Zdenerwowany M. B., mimo stanu nietrzeźwości, w jakim się znajdował i orzeczonym zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych postanowił odwieźć ją do domu swoim samochodem marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...). Wsadził opierając się dziewczynę na tylne siedzenie samochodu zaparkowanego przy ul. (...) i ruszył prowadząc pojazd. W samochodzie w czasie jazdy wywiązała się awantura, oskarżony zatrzymał więc samochód na parkingu przy ul. (...) przy hali (...). Na parkingu tym doszło do pobicia M. M. przez M. B., który zaczął okładać swoją dziewczynę pięściami po całym ciele, szarpać za włosy, a kiedy przewróciła się na ziemię – kopął ją nogami. W trakcie bicia, kopania i szarpaniny M. B. na przemian wsiadał do samochodu, krzyczał do M. M., żeby również do niego wsiadła, jeździł po parkingu i ponownie parkował. Pokrzywdzona nie chciała wsiąść do auta i wołała „ratunku”. Całą sytuację obserwował pracujący na nocnej zmianie jako pracownik ochrony hali (...) R. F., który wezwał policję.

Dowód: zeznania R. F. k. 4-5, 29, 100

Zeznania A. P. k. 7, 100

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 21, 27, 29-31, 63

Na skutek pobicia przez oskarżonego M. M. doznała obrażeń w postaci powierzchownego urazu powłok głowy, które naruszyły czynności narządu jej ciała na czas powyżej dni siedmiu.

Dowód: sprawozdanie z sądowno lekarskich oględzin ciała k. 43

M. B. przyznał się do pobicia M. M., zaprzeczył jednakże, aby w nocy z 25 na 26 stycznia 2014 r. kierował swoim samochodem. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie (...) M. B. uznano za winnego prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Na dzień 26 stycznia 2014 r. oskarżony nie odzyskał uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. W chwili zdarzenia oskarżony miał w wydychanym powietrzu 0,73 mg alkoholu na litr wydychanego powietrza (I badanie).

M. B. był także wielokrotnie karany sędownie za przestępstwa przeciwko mieniu, dokumentom i z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 21, 27, 29-31, 63

Odpis wyroku SR w W. k. 46

Dane o karalności k. 39-41

Sąd zważył ponadto, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego M. B. nie budzi wątpliwości. Wprawdzie M. M. jako konkubina oskarżonego, skorzystała przed Sądem z prawa do odmowy zeznań, podobnie jak matka oskarżonego A. B., jednak Sąd stoi na stanowisku, że pozostałe dowody w sprawie są wystarczające do przypisania winy oskarżonemu zarówno w zakresie występku z art. 178 § 4 kk, jak i w zakresie występku z art. 157 §1 kk.

I tak M. B. sam przyznał się do tego, że krytycznej nocy w wyniku kłótni pobił M. M.. Samo przyznanie się do winy jeszcze o niej oczywiście nie przesądza, jednak w tym przypadku Sąd dysponował jeszcze niekwestionowanym przez żadną ze stron pod względem wiarygodności sprawozdaniem z sądowo-lekarskich oględzin ciała, które potwierdziło charakter obrażeń pokrzywdzonej oraz zeznaniami R. F., który obserwował wydarzenia, jakie miały miejsce na parkingu przy hali (...) na osiedlu (...) w W. i widział, jak M. B. zadaje ciosy rękami i nogami M. M..

Relacja R. F., jako jedynej osoby postronnej, ma zresztą kluczowe znaczenie również dla ustalenia sprawstwa oskarżonego w zakresie występkę z art. 178§4 kk. Oskarżony bowiem kategorycznie zaprzeczył, aby w nocy 26 stycznia 2014 r. kierował swoim samochodem marki A. (...) i przedstawił na potwierdzenie swojej wersji wydarzeń świadka O. K., który zeznał, że krytycznej nocy był kierowcą oskarżonego. Wersja ta jest jednak dla Sądu całkowicie nieprzekonywująca. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę na fakt, że jak wynika z notatki urzędowej z dnia 26 stycznia 2014 r. sporządzonej przez interweniującego funkcjonariusza policji, a także bezpośrednich zeznań st. sierż. A. P., M. B. podczas rozpytania w czasie interwencji policji nie wspomniał nawet jednym słowem o tym, że korzystał tej nocy z pomocy innej osoby w zakresie prowadzenia pojazdu, co powinno być naturalnym i pierwszym wytłumaczeniem, jakie nasuwałoby się, gdyby fakt taki w rzeczywistości miał miejsce. Wątek osoby O. K. pojawił się dopiero podczas przesłuchania M. B. w charakterze podejrzanego. Dlatego Sąd stoi na stanowisku, że jest to wynik przemyślanej i wymyślonej na potrzeby tego postępowania linii obrony M. B., który zdał sobie sprawę z wagi czynu, którego się dopuścił. Także zeznania R. F. wskazują jednoznacznie, że na miejscu zdarzenia tj. parkingu przy hali (...) znajdował się tylko jeden mężczyzna, który wsiadał do samochodu i jeździł nim po placu oraz bił pokrzywdzoną. Świadek wykluczył, aby samochodem kierowała osoba trzecia. Sąd dał wiarę relacji R. F., ponieważ jest on osobą postronną, która obserwowała całe zdarzenie z udziałem oskarżonego i pokrzywdzonej z odległości kilku metrów i przedstawiła jedną i niezmienną wersję wydarzeń. Zeznania świadka mają charakter szczegółowy i logiczny. R. F. wykazał się spostrzegawczością i opisał przebieg zdarzenia z detalami dotyczącymi nie tylko wyglądu uczestników awantury, ale także kolejności zdarzeń.

Sąd przyznając zeznaniom R. F. walor wiarygodności odmówił tym samym wiary zeznaniom O. K.. Świadek ten przedstawił zdecydowanie mniej spójną i logiczną wersję wydarzeń, zgodnie z którą to on miał być kierowcą A. (...) krytycznej nocy. Niezrozumiała jest dla Sądu postawa świadka, który najpierw podjął się odwiezienia M. M. do jej miejsca zamieszkania, a następnie po przejechaniu krótkiego odcinka drogi z tego zamiaru zrezygnował uzasadniając to trwającą między oskarżonym, a pokrzywdzoną kłótnią. A przecież świadek zeznał, że wiedział, iż zarówno M. B. i jego dziewczyna znajdują się pod wpływem alkoholu i są skłóceni („coś między nimi iskrzy”) jeszcze zanim rozpoczął jazdę, więc zmiana decyzji co do odwiezienia pokrzywdzonej jest dla Sądu niezrozumiała. Z niewiadomych względów świadek najpierw zgodził się na przerwanie zabawy w klubie i przyjęcie roli kierowcy dla dalekiego znajomego, żeby zaledwie po przejechaniu krótkiego odcinka drogi porzucić wręcz samochód na parkingu z zamiarem „jak najszybszego powrotu do swojego towarzystwa”. Skoro świadek podjął się pomocy nietrzeźwemu znajomemu przerywając swoją zabawę, to dlaczego pozostawił go przy samochodzie nie interesując się, w jaki sposób M. B. i M. M. wrócą do domu? Wiarygodność zeznań O. K. podważa także fakt, że jak wynika z jego zeznań, nie znał on adresu pokrzywdzonej i gdzie ma w ogóle jechać. Tłumaczenie, że oskarżony wskazał mu ogólny kierunek jazdy nie trafia do przekonania Sądu. Reasumując - całość relacji świadka O. K. jest dla Sądu pozbawiona logiki i spójności, a tym samym nie stanowi poważnej przeciwwagi dla wersji wydarzeń przedstawionej przez R. F..

Uznając winę oskarżonego w zakresie obu zarzucanych mu czynów Sąd wymierzył M. B. za czyn z art. 157 §1 kk karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, a za czyn z art. 178a §4 kk – karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a także zgodnie z art. 85 kk i w ramach art. 86 §1 kk orzekł karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd uwzględnił w szczególności wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów, motywację i sposób działania oskarżonego, które zasługują na szczególne potępienie oraz właściwości i warunki osobiste M. B., jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Sąd dostrzegając wysoki stopień demoralizacji oskarżonego nie skorzystał z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary. M. B. był już w przeszłości wielokrotnie karany sądownie, co tym bardziej utwierdza Sąd o konieczności zastosowania

bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Tylko taka kara w przekonaniu Sądu wpłynie wychowawczo na oskarżonego i zaspokoi społeczne poczucie sprawiedliwości. Na uwagę zasługuje fakt brutalnego zachowania oskarżonego wobec osoby najbliższej, działanie pod wpływem alkoholu i zupełne lekceważenie orzeczonego wcześniej zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Nie może mieć w tym przypadku znaczenia fakt, że M. B. pogodził się z pokrzywdzoną, ponieważ charakter czynu, jakiego się wobec niej dopuścił jest nacechowany wysoką społeczną szkodliwością. Postawa M. M. przy uwzględnieniu, że doznała ona obrażeń ciała na czas powyżej dni 7 nie może mieć decydującego znaczenia przy wymiarze kary. W przekonaniu Sądu M. B. i jego ofiarę łączy toksyczna osobista relacja, która w żaden sposób nie umniejsza winy oskarżonego, a wręcz przeciwnie – wskazuje na bezwzględny sposób działania M. B., który w głębokim niepoważaniu ma nie tylko orzeczenia sądów i porządek prawny, ale także zdrowie zakochanej w nim kobiety.

Zgodnie z art. 42 §2 kk Sąd zobligowany był do orzeczenia wobec M. B. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.